

le klare forestillinger om, hvad det er for sanktioner, man vil iværksætte, hvis nogen overtræder loven. Og det er jo vanskeligt på et område som sprog, som også fru Elsebeth Gerner Nielsen var inde på.

Men når det drejer sig om de videregående uddannelser, som det her også handler meget om, vil jeg bestemt ikke udelukke, at vi kan få det formuleret i en sproglov. Det er også muligt, at vi kan lave det som et ændringsforslag til universitetsloven. Det ved jeg ikke, men jeg vil ikke udelukke, at en sproglov kan være nyttig og frugtbar at se på i forhold til den offentlige sektors måde at kommunikere på, i forhold til krav om, at ansættelseskontrakter naturligvis skal være på dansk. Det synes jeg vi skal se fordomsfrit på i udvalgsarbejdet. Jeg er ikke afklaret på det punkt. Jeg er, må jeg sige, helt, helt uafklaret, men jeg synes bestemt, der er grund til, at vi kigger nærmere på det, når det kommer i udvalg, og så er vi også åbne over for at se på det.

Det er rigtigt, at det er engelsk, som i første række fortrænger det danske sprog. Det har meget at gøre med den store påvirkning fra specielt amerikansk kultur – også engelsk kultur, men især amerikansk kultur – som kommer gennem massemedierne, men også gennem den økonomiske globalisering, som har betydet, at engelsk er blevet et hovedsprog i mange moderne virksomheder. Derfor er det jo rigtigt nok, at vi skal gå på to ben, som det har været sagt, og at dansk skal styrkes i folkeskolen og fremefter, men at også fremmedsprog skal styrkes.

Her er jeg fuldstændig enig med dem, der siger, at det jo ikke bare er engelsk, der nødvendigvis skal styrkes; der er også tale om tysk og fransk; der er vel også tale om kinesisk; der er vel også tale om japansk; der er tale om arabisk, som er et meget, meget stort sprog. Og jeg tror, det er vigtigt, at vi også i den sammenhæng får en diskussion om, hvordan andre fremmedsprog end netop engelsk kan styrkes, så vi får en sproglig og kulturel mangfoldighed omkring os, hvor dansk naturligvis skal styrkes – vi lever i en dansk kultur – men hvor der samtidig bliver mulighed for at styrke andre sprog.

Jeg synes selv, at Dansk Sprognævns firepunktsplan giver nogle udmærkede sigtelinjer. Jeg har dog bemærket mig, at Dansk Folkeparti ikke har punkt 4 med om styrkelse af fremmedsprog – jeg går ud fra, at det er en forglemmelse fra Dansk Folkepartis side – og hvis ellers vi kan

få det punkt med, tror jeg bestemt, der er mulighed for, at der kan laves noget fornuftigt på baggrund af firepunktsplanen fra Dansk Sprognævn.

Med det synes jeg at vi skal gå fordomsfrit ind i det her arbejde. Det er ikke alt, som kommer fra Dansk Folkeparti, der er helt tosset. Det er sjældent, at vi roser Dansk Folkeparti, men på det her område synes jeg faktisk at vi skal tage fordomsfrit imod det her beslutningsforslag og se på, hvad vi kan få gjort på området.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg var meget glad for hr. Holger K. Niensens tale. Jeg har bare et spørgsmål: Når hr. Holger K. Nielsen siger, at det skal vi kigge på i udvalget, er det så politikerne, der i udvalget skal kigge på, om der er behov for en sproglov, eller er det nogle fagfolk, der skal kigge på, om der er behov for en sproglov eller en sprogpolitik i Danmark?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er selvfølgelig i sidste ende politikerne. Det er da indlysende nok. Men i et udvalgsarbejde har man jo mulighed for at inddrage fagfolk, og jeg synes faktisk, at vi skal tage det her seriøst. Når kulturministeren siger, at der skal nedsættes et udvalg, begynder man jo straks at få små tics, fordi så forestiller man sig, at det kan tage 2 til 3 år. Det er der mange eksempler på. Der er nogle meget præcise tidsangivelser i det her beslutningsforslag. Det skal være i næste folketingsamling, der skal komme et lovforslag. Om det kan nås, må vi se på.

Jeg kunne forestille mig, at man tog fagfolk ind, fik lavet nogle seminarer, fik lavet nogle samråd eller nogle møder med forskellige fagfolk, og så kan vi se på, på hvilke områder der er mulighed for at lovgive. For det, som er det store spørgsmål, er: Kan man lovgive på de pågældende områder? Er det fornuftigt at gøre det? Er der alternative muligheder? Det er jo det, som jeg synes er helt uafklaret netop nu. Spørgsmålet er, om det skal være en specifik sproglov, eller om det skal være ændringsforslag til andre love. Det er også en problemstilling, man kan forholde sig til. Så jeg synes, vi skal få fagfolk ind, men det er jo i sidste ende os som politikere, der skal træffe beslutningen.